

tundmatta rahwas. Üks võib teist ärra tappa, ei tohhi teine abbi minna: äkkiste haigeks jada ja mahha langeda, agga liggimesse abbi ei olle temmal loota.

Üks noormees, Salamaikas, läks mees-meeste jure jögge ojuma, sai wee sees frampi-haigust, mis temma ihho kangeks tõmbas, et ta ennast ennam ligutada ei sanud.

Molder watis weesti peält ja üks paat olli innimestega täis, kalla-püäl, ning waatsid ka peält, kuidas surm selle ojuja kallale lippus. Kui need nüüd näggid, et ta isseennast ei wõinud aidata ja jo hakkas ärra wauma, sõitsid nobbedaste ärra ja mölder läks ka weesti sisse. Onnaks tulli selle huppuja seltsimees ja tõmbas tedda wee seest wälja, orus ja nühkis ni kaua, et ta jälle elluse tõusis.

Teisels näggin ühte suurtsuggo naesterahwast ulitsa peäle mahha langewad ja ärraminnestawad. Peäle sadada innimest tullid ja läksid temmast möda, agga legi ei pistnud kät temma külge; ka minnule ööldi, et ma mitte selle õnetuma liggi ei piddand minnema.

Kui ma nüüd küsisin, miksärrast nemmad

ühte teist hädda ajal ei aita, anti mulle wastusfels: „Meie maal on se wanna seäduš, et kes teist abbi lähhäb ja se häddalinne surreb, abbimees kophe finni wõetakse ja wangi torni heidetakse ja kui teise mõrtsukas ärrahuffatud, ehk kaua wangiš petud!“

Näme kül, kus seisab wigga!

Olgo noor ehk wanna igga,

Neil on ees ja tagga hirm,

Wangi-põlli, ehk ka — surm!

Kui kül teisel hädda näwad,

Kulmaks sest ta wasto jäwad.

Mi kui luggo Salamaikas,

Ei wõi olla teises paikas:

Kus ja teisel hädda nääd

Ilka senna abbi lääd:

Tänna juhtub teisel sedda,

Ehk jult homme surem hädda!

Tiiskusse haigus kaub ihho sundimisese läbbi.

Üks Hallelinna mees, Saksamaal, kes kaua aega tiiskusse ehk joofseja haiguseses olli olnud, juhtus sõa ajal Prantsuse soldati kimp, kes haiget sundis temma poolt tündrit koera kotti laagrise kandma. Et lot raske olli, siis ei juut-